

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Waldemar Szmidt (spr.)
Sędziowie	SSA Michał Marzec SSO del. Rafał Doros
Protokolant	Mateusz Dejas

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Sosnowiec-Południe w Sosnowcu Michała Kijonki

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2021 r. sprawy

P. S. syna G. i A. urodzonego w dniu (...) w S.

oskarżonego o czyn z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k.

na skutek apelacji prokuratora i obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 25 września 2020 roku, sygn. akt XXI K 218/18

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

- w punkcie 1 uznaje oskarżonego P. S. za winnego tego, że 15 lipca 2018 roku w S. na ul. (...), po uprzednim zaatakowaniu go przez pokrzywdzonego, poprzez zadawanie między innymi uderzeń w głowę M. D. w wyniku czego pokrzywdzony upadł na podłoże, spowodował u niego uraz twarzowo mózgowy, obrzęk okolicy szczękowej po stronie lewej, obrzęk twarzy po stronie lewej, uraz kręgosłupa szyjnego powodujący zniesienie rezerwy płynowej, uszkodzenie mózgu wskutek pourazowego masywnego krwotoku podpajęczynówkowego, z dalszymi powikłaniami, co w efekcie doprowadziło do niedowładu spastycznego czterokończynowego, które to obrażenia spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu oraz całkowitą i trwałą niezdolność do pracy pokrzywdzonego, przy czym oskarżony działał w warunkach przekroczenia granic obrony koniecznej stosując sposób obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa zamachu – to jest przestępstwa z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w związku z art. 25 § 2 k.k.

i za to, na mocy art. 156 § 1 pkt 2 k.k. przy zastosowaniu art. 25 § 2 k.k. i 60 § 1 i §6 pkt. 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

- uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punktach 2.3.4 i 5

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

3. zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego M. D. 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO del. Rafał Doros SSA Waldemar Szmidt SSA Michał Marzec

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 499/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z 25 września 2020 roku

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy*

1.5. *Ustalenie faktów*

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Apelacja obrońcy.</p> <p>Zarzuty obraży prawa procesowego które miały wpływ na treść zaskarżonego wyroku a to;</p> <p>- art 4,7,410 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego z pominięciem jego całokształtu i w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>do wniosków przeciwnych w szczególności poprzez błędne przyjęcie, że oskarżony działał wyłącznie w celu odwetu a nie w ramach obrony koniecznej, podczas gdy w rzeczywistości oskarżony działając właśnie w ramach obrony koniecznej odpierał atak pokrzywdzonego, a także poprzez przyjęcie, że oskarżony rozmawiał z pokrzywdzonym i miał możliwość zaobserwowania, że jest on pod znacznym wpływem alkoholu, a nadto, że zadając ciosy godził się na spowodowanie u pokrzywdzonego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu podczas gdy materiał dowodowy nie daje podstaw do takich ustaleń.</p> <p>Nadto art 424 par 2 k.p.k. poprzez zaniechanie uwzględnienia w kontekście zasądzonego odszkodowania przyczynienia się pokrzywdzonego do powstania uszczerbku na zdrowiu poprzez pozostawianie przezeń w stanie upojenia alkoholowego, a także oceny złożonych przez oskarżonego zeznań jako świadka w niniejszym procesie 13 sierpnia 2018 roku a także zaniechanie rozpoznania wszystkich wniosków dowodowych złożonych przez obrońcę, a w szczególności złożonych w dniach 26 kwietnia 2019 roku, 18 maja 2020 roku, 10 sierpnia 2020 roku</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut apelacji obrońcy kwestionujący prawidłowość ustaleń sądu co do działania oskarżonego P. S. w ramach obrony koniecznej z przekroczeniem jej granic jest zasadny. Nie można natomiast podzielić poglądu jakoby działanie oskarżonego stanowiło kontratyp</p>		

wyłaczający jego odpowiedzialność karną na zasadzie art. 25 par 1 k.k.

Przesłanki takiego stanowiska sądu odwoławczego są następujące.

Dowodem kardynalnym i zasadniczym dla właściwego rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego stanowi zapis monitoringu, oddający niezwykle wiernie cały przebieg zdarzenia, a także okoliczności je poprzedzające oraz te, które nastąpiły później.

Uważna analiza tego dowodu dokonana przez sąd odwoławczy prowadzi do wniosku, że konstatacje sądu I instancji wykluczające, aby oskarżony podejmując działania ofensywne fizycznie wobec pokrzywdzonego czynił to w obronie własnej, są błędne.

Stwierdził sąd okręgowy /vide k. 15 uzasadnienia/ że „oskarżony , który został zaatakowany przez pokrzywdzonego wstał i zaczął okładać pięściami w głowę pokrzywdzonego w sytuacji gdy M. D. nie tylko nie ponawiał żadnych działań agresywnych, ale w zasadzie nie podejmował skutecznej obrony przez ciosami”

Konstatując powyższe sąd wyklucza możliwość usprawiedliwionego skierowanego przeciwko ataku oskarżonego – w obronie własnej. Tymczasem w ocenie sądu odwoławczego, skoro niespornym jest , że oskarżony – w żaden sposób nie prowokując pokrzywdzonego, siedząc na murku, nie wchodząc nawet w konflikt werbalny, nie będąc na atak przygotowany, w bezpośredniej reakcji na zadany mu cios – wstał i uderzenie oddał – to był do takiego działania uprawniony.

Pokrzywdzony bowiem, po zadaniu ciosu nie ponawiał działań agresywnych nie tyle z własnej woli – ile wobec intensywnej reakcji oskarżonego do której był **w tym momencie** uprawiony. Zaatakowany oskarżony mógł bowiem reagować tak, aby sprawca napaści – która była niewątpliwa i wynika choćby z opisu czynu przypisanego przez sąd okręgowy – zaniechał jej dobrowolnie lub też ulegając sile kontrataku oskarżonego. Stwierdzenie sądu o „działaniu przez oskarżonego w odwecie” , po „zakończonym już ataku pokrzywdzonego” jest dowolne i nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym.

W tej części zajścia, ustalenie iż oskarżony odpierał bezpośredni, bezprawny atak skierowany przeciwko dobru chronionemu prawem jakim była w tym wypadku / co najmniej/ jego nietykalność cielesna, jawi się zdaniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach jako w pełni zasadne. Świadczą również o tym zeznania świadków powołanych na potwierdzenie tego stanowiska przez skarżącego. Powyższe powoduje, że w tej części zarzut apelacji obrońcy ocenić należy jako uzasadniony.

Podzielić również należy poglądsformułowany jako alternatywny zarzut apelacji, że zachowanie oskarżonego wykroczyło zdecydowanie poza granice dozwolonej prawem obrony – co jednak wyklucza trafność pierwotnej tezy apelacji aby w trakcie całego zajścia status kontratypu z art. 25 par 1 k.k. był zachowany.

Oskarżony bowiem nie poprzestał na odparciu ataku, którym było

jednokrotne uderzenie, czy raczej próba uderzenia /wszak oskarżony żadnych istotnych obrażeń wskutek zajścia nie odniósł/. Dozwolona prawem obrona przerodziła się w agresję o skrajnie nieadekwatnej intensywności, która spowodowała niezwykle ciężkie obrażenia cielesne pokrzywdzonego. Sprawca zadawał kolejno serie uderzeń w kompletnie bezwładnego i nie reagującego na nie obronnie pokrzywdzonego, w newralgiczne dla zdrowia i życia części ciała. Zaprzestał zadawania ciosów dopiero wówczas, gdy pokrzywdzony, ślaniający się uprzednio na nogach – upadł.

Powyższe okoliczności powodują, że Sąd Apelacyjny w Katowicach dokonując analizy prawnomaterialnej zachowania podjętego przez oskarżonego, uznał ostatecznie, że działał on in tempore criminis w sposób zawiniony, przekraczając granice obrony koniecznej w formie ekscesu intensywnego.

Nie sposób podzielić zarzutów apelacji odnoszącej się do domniemanych niedostatków postępowania dowodowego, a w szczególności nieprzeprowadzenia dowodów wnioskowanych przez obronę, a dotyczących czynności medycznych podejmowanych wobec pokrzywdzonego, w kontekście potencjalnego związku przyczynowego pomiędzy jego finalnymi obrażeniami a zachowaniem sprawcy. Brak formalnego rozstrzygnięcia w postaci oddalenia wniosku dowodowego stanowi oczywiście o uchybieniu, w realiach jednak niniejszej sprawy brak było podstaw, aby w szerszym niż dotąd zakresie kwestie powyższe badać bardziej szczegółowo, niż to

uczyniono w trakcie postępowania przygotowawczego i przewodu sądowego. Kwota zasądzzonego odszkodowania – zadośćuczynienia, uwzględnia natomiast wszystkie konieczne w tym zakresie elementy, w tym również fakt przyczynienia się pokrzywdzonego do zaistnienia zdarzenia, które skutkowało doznanymi obrażeniami ciała. Nie wyczerpuje zresztą zapadłe w tym względzie rozstrzygnięcie dalszych roszczeń majątkowych o charakterze cywilnoprawnym skierowanych przeciwko sprawcy, takich jak np. renta.

Zarzut dotyczący odstąpienia od przeprowadzenia dowodu z zeznań, które oskarżony złożył w pierwszej fazie procesu jako świadek – wobec cofnięcia go w toku postępowania odwoławczego, nie będzie przez sąd II instancji w tym miejscu, jako oczywiście bezzasadny analizowany.

Wniosek

o uniewinnienie lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec uznania, że postawione zarzuty trafne są jedynie częściowo i skuteczne być mogą jedynie w zakresie oceny działania oskarżonego jako podjętego z przekroczeniem granic obrony koniecznej o czym wyżej /pkt 3.1 uzasadnienia/, nie może być mowy o uniewinnieniu oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu

<p>czynu lub też o uchyleniu wyroku i przekazaniu sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut obrońcy obraży prawa materialnego poprzez niezastosowanie art 25 par 3 k.k. 25 par 2 k.k. poprzez zaniechanie od odstąpienia od wymierzenia kary oskarżonemu, lub nadzwyczajnego jej złagodzenia z uwagi na przekroczenie granic obrony koniecznej, oraz art 362 k.c. , 46 par 1 k.k. poprzez zaniechanie obniżenia zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego w sytuacji znacznego przyczynienia się pokrzywdzonego do powstania szkody niematerialne.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obraży art. 25 par 3 k.k. jest w oczywistym stopniu bezzasadny. Stan faktyczny sprawy oparty o analizę wszystkich zgromadzonych dowodów nie daje żadnych podstaw aby uznać, że oskarżony przekroczył granice obrony koniecznej pod wpływem strachu, lub wzburzenia usprawiedliwionego okolicznościami. Dysproporcja sił pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym, przebieg zdarzenia – nie wskazujący, aby okoliczności pierwotnego zamachu pokrzywdzonego uzasadniały tak silne wzburzenie o jakim mowa w treści art. 25 par 3 k.k. wykluczają możliwość odstąpienia od wymierzenia kary.</p> <p>Trafnym natomiast jest zarzut dotyczący zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary</p>		

<p>z pominięciem okoliczności związanych z przekroczeniem granic obrony koniecznej. W tym zakresie, w ocenie sądu odwoławczego poza już wskazanymi przez sąd okręgowy faktami dotyczącymi osoby sprawcy – rozstrzygnięcie oparte o treść art. 60 par 1 k.k. znajduje oparcie również w treści art. 25 par 2 k.k.</p> <p>Kwestie związane z wysokością odszkodowania zostały już wyżej przez sąd odwoławczy omówione / vide pkt 3.1 uzasadnienia/</p>		
Wniosek		
jak w punkcie 3.1	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Argumentacja tożsama jak w punkcie 3.1 niniejszego uzasadnienia		
3.3.	Apelacja prokuratora. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym uznaniu przez sąd, że zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenie wobec oskarżonego kary z warunkowym zawieszeniem wykonania podczas gdy całościowa ocena dowodów nie uzasadnia takiego stanowiska	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

<p>Zarzut jest zasadny częściowo. Okoliczności sprawy i przyjęcie, że oskarżony działał w warunkach przekroczenia granic obrony koniecznej w pełni uzasadnia wymierzenie kary z zastosowaniem nadzwyczajnego jej złagodzenia zgodnie z normą art. 60 par 1 k.k. Wymierzenie oskarżonemu za popełniony czyn kary 3 lat pozbawienia wolności stanowiłoby rozstrzygnięcie rażąco niewspółmiernie surowe i pozostawałoby w opozycji do kryteriów wymiaru kary sprawiedliwej określony w art. 53 i następnych kodeksu karnego. Podzielić natomiast należy stanowisko, że stopień społecznej szkodliwości czynu, którego oskarżony się dopuścił wymaga wydania wyroku skazującego na karę bezwzględną, czyli podlegająca wykonaniu w warunkach izolacji penitencjarnej,. Swoje stanowisko w tym zakresie sąd odwoławczy przedstawi stanowisko w tej części uzasadnienia, która dotyczy kary przez ten sąd ostatecznie wymierzonej w punkcie 5,2.1 niniejszego uzasadnienia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary 3 lat pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zastosowanie przez sąd odwoławczy nadzwyczajnego złagodzenia kary wymagała orzeczenia jej poniżej</p>		

dolnej granicy stanovionej poprzez przepis art. 156 par 1 pkt 2 k.k. z kolei uwzględnienie argumentów oskarżyciela odnoszących się do jej surowości – w aspekcie możliwego warunkowego zawieszenia jej wykonania, spowodowało zmianę w tej części wyroku sądu I instancji.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Zmiana wyroku w zakresie winy i kary - punkt 1</p> <p>Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokując wskutek wniesionych w sprawie apelacji uznał oskarżonego P. S. za winnego popełniania przestępstwa z art. 156 par 1 pkt 2 k.k. w związku z art. 25 par 2 k.k. i za to na mocy art. 156 par 1 pkt 2 k.k. /vide postanowienie o sprostowaniu wyroku z 6 maja 20121 roku, w aktach sprawy/, przy zastosowaniu art. 25 par 2 i 60 par 1 i par 6 pkt 2 k.k. skazał oskarżonego na karę 2 lat pozbawienia wolności, uchylając orzeczenia zawarte w punktach</p>	

2,3,4,5,wyroku i w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymując w mocy.

Zwięźle o powodach zmiany

Zmiana wyroku sądu I instancji nastąpiła w rezultacie uwzględnienia w części apelacji prokuratora i obrońcy. Uwzględniając apelację obrońcy uznał sąd odwoławczy że oskarżony działał w warunkach obrony koniecznej z przekroczeniem jej granic i zastosował wymierzając karę dobrodziejstwo nadzwyczajnego jej złagodzenia.

Z kolei podzielając stanowisko prokuratora Sad Apelacyjny w Katowicach podzielił pogląd, że orzeczona przez sąd okręgowy kara pozbawiania wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jawi się jako rażąco niewspółmiernie łagodna.

W ocenie sądu odwoławczego w niniejszej sprawie zachodzą warunki aby kara wymierzona oskarżonemu została nadzwyczajnie złagodzona. Oskarżony popełniając przestępstwo działał w warunkach przekroczenia granic obrony koniecznej, przyznał się do winy, wyraził skruchę, jest młodociany i nie był dotąd karany. Powyższe okoliczności powodują, że w ocenie sądu odwoławczego, nawet najniższa kara wymierzona oskarżonemu w granicach ustawowego zagrożenia przestępstwa z art. 156 par 1 pkt 2 k.k. byłaby rażąco niewspółmiernie surową.

Z drugiej jednak strony nie znalazł Sad Apelacyjny powodów, dla których orzeczoną karę należałoby warunkowo zawiesić. W tym kontekście przywołać należy szereg okoliczności obciążających, wskazujących na niezwykle wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony. Był nimi w szczególności, nadzwyczajna brutalność działania sprawcy, który kontynuował uderzenia w sytuacji kompletnej bierności i bezbronności pokrzywdzonego. Zadając ponad 20 silnych uderzeń w newralgiczne dla zdrowia i życia części ciała pokrzywdzonego – głowę, w sposób skrajnie agresywny, wywołał skutek tragiczny w postaci trwałego kalectwa pokrzywdzonego. Determinacja zachowania sprawcy, najlepiej postrzegalna podczas analizy dowodu rzeczowego w postaci zapisu monitoringu była wręcz szokująca i wymyka się normalnym kryteriom oceny naturalnych ludzkich relacji. Zdaniem sądu odwoławczego, w zaistniałej sytuacji, karą

jedynie sprawiedliwą, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności łagodzących i obciążających może być jedynie kara izolacyjna, podlegająca wykonaniu, i taką też Sąd Apelacyjny w Katowicach, w rozmiarze 2 lat pozbawienia wolności orzekł. Wymiar kary nie jest na tyle znaczący, iżby w przewidywalnej przyszłości wyłączył oskarżonego z możliwości postępowania zgodnie z prawem i przyjętymi społecznie normami, jednocześnie jednak niezbędnym jest, aby oskarżonemu w deklarowanej w trakcie procesu skrused i refleksji, towarzyszyła izolacja o charakterze penitencjarnym.

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		

1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	w pozostałej części wyrok jako trafny został utrzymany w mocy	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt 3,4	zasądzono na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrot kosztów zastępstwa procesowego. Oskarżony został zwolniony od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciążono Skarb Państwa.
7. PODPIS	
SSA Michał Marzec SSA Waldemar Szmidt SSO del. Rafał Doros	

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca, prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wina i kara	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana